

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"כ 07-704 הממונה על הגבלים עסקיים נ' פריינר(הדס 1987) בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת נאוה בן אור

מבקשים הממונה על הגבלים עסקיים

נגד

1. פריינר(הדס 1987) בע"מ
2. בוגופן בע"מ
3. יעקב צ'סלקה ז"ל
4. מילוז (1989) בע"מ

משיבים

החלטה

1. רשות הגבלים עסקיים יזמה לפני מספר שנים בקשה להפרדת חברות. בבסיס הבקשה עמידה טענת הממונה לפיה חברת פריינר (משיבה 1), השתלטה על חברת מילוז (משיבה 4). בעת ההשתלטות, המדובר היה בשתי החברות הגדולות במשק לייצור מוצרי עגבניות מעובדות. לפי הנטען, ההשתלטות בוצעה כך, שמשיבה 1 רכשה בעקיפין, באמצעות משיבה 2 (חברת בוגופן בע"מ) 24.8% מניות משיבה 4. התנהלות המשיבים עוררה חשד לביצוע של מיזוג בלתי חוקי. לפיכך פנתה הממונה על הגבלים עסקיים לבית הדין על מנת שיעשה שימוש בסמכויות הקבועות לו בחוק, יורה על הפרדת המיזוג הבלתי חוקי ויוציא צווים קבועים בנוגע להפרדת החברות בפועל. הדיון בבקשת הממונה חולק. בהסכמת הצדדים, לשניים. בחלק הראשון נדונה השאלה האם, על דרך העקרון, מהווה מיזוג בין משיבה 1 לבין משיבה 4 משום חשש משמעותי לפגיעה בתחרות. ביום 5.4.2009 השיב בית הדין בחיוב על שאלה זו. השאלה שנותרה לדיון הייתה השאלה האם עסקת הרכישה של משיבה 4 והפעילות העסקית שבאה אחריה היוו עסקת מיזוג החייבת קבלת אישור, אם לאו.

2. הדיון בשאלה זו התייחר, לאחר שמשיבה 2, אשר באמצעותה נרכשו מניות משיבה 4 על ידי משיבה 1, מכרה את אחזקותיה במשיבה 4 לחברת פרי הגליל תעשיות בע"מ. עסקה

1 מתוך 3

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"כ 07-704 הממונה על הגבלים עסקיים נ' פרינר(הדס 1987) בע"מ ואח'

זו קיבלה את אישורה של הממונה, ובעקבותיה מושכה הממונה את בקשתה להפרדת חברות. המשיבים הביעו הסכמתם למחיקת ההליך, ובכך בא ההליך העיקרי לסיומו. אלא שהממונה סבורה כי יש לחייב את המשיבים בהוצאות, ושאלה זו נותרה להכרעתי.

3. הכללים לעניין חיוב בעל דין בהוצאות נקבעו בפסיקה, אשר קבעה כי שיקול משמעותי בפסיקת הוצאות הוא שמתקיים קשר סיבתי בין עצם הגשת ההליך לבין קבלת הסעד (בג"צ 842/93 נסאסרה נ' שר הבינוי וחינוך, פ"ד מח(4) 217, בג"צ 3325/05 התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' מפלגת הליכוד (פורסם בנבו)).

4. ביחס לחלק הראשון של ההליך, נראה כי אין הממונה זכאית להוצאות מצד המשיבים שכן המדובר בהליך מקדמי שטיבו בחינת השאלה התיאורטית האם המיזוג בין החברות הנדונות עשוי להביא לפגיעה בתחרות. לא למוותר להזכיר, כי בסיום חלק זה של ההליך לא פסק בית הדין הוצאות על אף שקיבל את עמדת הממונה. נראה כי הטעם לכך, שכעולה מהחלטתו מיום 3.12.07, חלק הארי של ההליך אמור היה להתמקד בבחינת המחלוקת בשאלת המיזוג לגופה, אשר נדרשת לה הוכחה ברמה גבוהה ועל כן הייתה מחייבת הקדשת זמן שיפוטי ממועד. זה גם היה הטעם לחלוקת ההליך לשני שלבים.

5. באשר לחלק השני של ההליך, לטענת הממונה ההליך שיוזמה הוא זה שהביא למכירת החברה לגורם שלישי. המשיבים טענו מנגד, כי מכירת החברה נעשתה בעקבות קריסתה הצפויה של החברה שהייתה על סף כינוס נכסים, וכי היצמדות דווקנית מצדם לקיומו של ההליך, בנסיבות בהן משיב 3, המנהל ובעל השליטה בחברת פרינר, לקה במחלה קשה (ולמרבה הצער הוא נפטר לאחרונה), הייתה בלתי סבירה. עוד טענו, כי משכשלו המאמצים לסיים את ההליך בפשרה, הגישו בקשה לחידוש הדיון ולקביעת מועדים בו, ואכן נקבעו בתיק מועדי הוכחות. רוצה לומר, לטענת המשיבים אין כל קשר בין ההליך אותו יזמה הממונה לבין מכירת החברה לגורם שלישי.

6. אכן מכירת משיבה 4 לגורם שלישי עולה בקנה אחד עם הסעד שביקשה הממונה, אך לא שוכנעתי, לאור נסיבות העניין וטענות הצדדים, כי קיים קשר סיבתי בין הגשת ההליך מצד הממונה לבין התוצאה. אין זה המקום, במסגרת בקשה לפסיקת הוצאות, לדון ולהכריע כלאחר יד בשאלה האם אכן היה מיזוג בין החברות, והאם התחייבה קבלת אישור בן הממונה. כמו כן, בנסיבות המתוארות, לא בנקל ניתן להניח, כי מכירת החברה לגורם שלישי הייתה תוצאה ישירה של פתיחת ההליך. ההיפך הוא הנכון:

2 מתוך 3

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"כ 704-07 הממונה על הגבלים עסקיים נ' פרינר(הדס 1987) בע"מ ואח'

ההליך נוהל במושך שנים וכוונת המשיבים עד לא מזמן הייתה לקיים דיוני הוכחות בשאלה האמורה. טענת המשיבים כי מכירת משיבה 4 נבעה מהחשש לקריסתה איננה טענה מופרכת על פניה. הטענות בדבר מצבה הכלכלי הקשה של החברה הועלו על ידי המשיבים עוד במסגרת ההליך הראשון. והנה, הממונה והמשיבים הגישו בחודש ינואר 2010 בקשה מוסכמת לקביעת מועדי הוכחות, ובמסגרתה התבקש בית הדין לקבוע מועדים אלה בהקדם ובסמיכות, בשל מצבה הכלכלי המזדקק של משיבה 4. בקשה משותפת זו מועידה על שניים: הן על כוונתם של המשיבים להוכיח את טענותיהם כי לא התקיים מיזוג בין החברות והן על העובדה שמצבה של חברת מילוז אכן הלך והדרדר, וכי ניצב דברים זה הוא העומד ביסוד מכירתה לגורם שלישי, להבדיל מן ההליך שנקטה הממונה.

נטעמים אלה, אני מורה על מחיקת ההליך ללא צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ג תמוז תש"ע, 05 יולי 2010, בהעדר הצדדים.

נאור בן אור

נאור בן אור, שופט